

העוררת

זהוּת אלקודס בע"מ (חל"צ) 514767482

ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד סייד-אחמד

מרח' הרב קוק 8, ירושלים

טל: 02-6247629 פקס: 02-6259069

- נ ג ד -

המשיב

משרד החינוך

ע"י ב"כ מלשכת היועצת המשפטית במשרד החינוך

רח' דבורה הנביאה 2, ירושלים

טל: 02-5603740 פקס: 02-5603840

החלטה

עניינו של הערר שבכותרת בשתי החלטות של מנכ"ל משרד החינוך (להלן: "המנכ"ל") שלא ליתן רשיונות לפתיחת שני גני ילדים חדשים בסמלים 648691 ו-648683 עבור שנה"ל תשפ"ב. ההחלטה עוסקת בעיקרה בממצאי בדיקת איתנות פיננסית של העוררת.

החלטות המנכ"ל

החלטות המנכ"ל ניתנו ביום 04.07.2021 במסגרתן נדחו הבקשות שהגישה העוררת לקבלת רשיון לפתיחת שני גני ילדים חדשים בשנה"ל תשפ"ב בסמלים כמפורט לעיל, כדלקמן:

" ממצאי בדיקת איתנות פיננסית שנערכה לבעלות מלמדים כי רמת האיתנות הפיננסית של הבעלות לקויה. משכך לא ניתן להבטיח את הרמה הנאותה של הבסיס הכספי לקיום מוסד/ות החינוך".

עיקר טענות העוררת

ערר זה הוגש ביום 5.9.2021 במסגרתו טענה העוררת כי היא חברה לתועלת הציבור אשר מפעילה שלושה גני ילדים ברשיון מאז שנת 2012 ברצף ללא כל תקלה.

לטענתה, הבדיקה שנערכה על ידי המשיב בנושא האיתנות הפיננסית אינה עדכנית ולא משקפת את המצב הנוכחי הואיל והיא התבססה על דו"חות כספיים לשנת 2019 ולא התבססה על דו"חות מן השנים 2020-2021. העוררת טענה כי דו"ח האיתנות הפיננסית הראשוני נערך ביום 30.6.2021, וכבר ביום 4.7.2021 המשיב הוציא את החלטות הדחייה ובכך נפגעה זכות השימוע והטיעון של העוררת. בנוסף, עיון בדו"ח האיתנות הפיננסית מראה שהמשיב התייחס לשני עניינים עיקריים: סעיפים (1)-(3) זהים ומסתמכים בסעיף (3) שלפיו הדירוג וציוני האיתנות הפיננסית בהתאם

לנוהל משרד החינוך הינו 28 מתוך 100 לשנת 2019 ו-13 מתוך 100 לשנת 2018, בשל הגירעונות שצוינו בסעיפים ב(1) ו-ב(2). בסעיף ב(4) לדו"ח האיתנות הפיננסית מצוין כי לגבי עובדת אחת מתוך 8 עובדי הוראה, לא בוצעה הפרשה לקרן הפנסיה.

העוררת טענה כי עיון בדו"ח האיתנות הפיננסית מראה כי בסעיף ד' המשיב מורה לבעלות לנקוט בסעדים מיידיים כדי לשפר את המצב הפיננסי ולהעמיד את שכר העובדים על פי דין. בדו"ח, קיימת המלצה להמשך תקצוב הבעלות לצד המלצה לא לאשר פתיחת מוסדות חדשים. לעמדת העוררת, הבעיה בהתנהלות המשיב היא שלא התאפשר לעוררת להתייחס לממצאי דו"ח האיתנות הפיננסית לפני שהוא נוקט בעמדה, דבר שיוצר תקלות מיותרות ומחייב הגשת עררים.

העוררת טענה כי היא נערכה מבעוד מועד לפתיחת הגנים ופעלה לשיפור מצבה הפיננסי בשנת 2020. עיון בדו"ח כספי לשנת 2020 מלמד לטענתה על שיפור משמעותי בדו"חות שלה. לטענת העוררת, הדירוג בשנה זו עלה ל-50.55 נקודות וזו רמה סבירה בהתאם להוראות לנוהל קביעת איתנות פיננסית לבעלויות על מוסדות חינוך (להלן: "הנוהל"). לבעלות אישור ניהול תקין דבר שמחזק את המסקנה שמצבה תקין, וגם אם היה גירעון הרי שהוא טופל. לערר צורף דו"ח כספי מבוקר לשנת 2020, סימולציה וחישוב מאושר של רו"ח לדירוג האיתנות הפיננסית. במהלך שנת 2021 ננקטו פעולות פיננסיות נוספות לסגירת הגירעונות אולם הואיל ושנה זו טרם הסתיימה לא ניתן להפיק דו"ח מבוקר בשלב זה. העוררת טענה כי היא תפעל להוציא דו"ח בהקדם וגם ממצאיו יוגשו בהמשך הדיון בערר כדי להראות שמגמת השיפור נמשכה.

לגבי הממצא המתייחס לאי הפרשת כספים לקרן פנסיה לעובדת, נטען כי מדובר בעובדת אחת מתוך 8 עובדות, שעבדה תקופה קצרה של שנה בלבד מיום 1.9.2018 עד 31.8.2019 ועזבה את העבודה. לטענת העוררת אי הפרשת הכספים לא מלמדת על ליקוי מערכת, לטענתה הליקוי נבע מסחבת של העובדת עצמה. העובדת קיבלה את כל ההפרשים המגיעים לה מיד עם סיום עבודתה כאשר מדובר בסכומים זניחים יחסית. צורף אישור רו"ח על תקופת העסקת העובדת.

העוררת טענה כי שני הגנים מלאים בתלמידים שמשוועים לשירות החינוכי. לטענתה, הגנים קיבלו דו"חות פדגוגיים חיוביים וברצונה להרחיב את פעילותה בהתאם למטרותיה למען רווחת הציבור והתלמידים. לטענת העוררת, היא מחזיקה באישור ניהול תקין והדבר מצביע על כך שאין בהתנהלותה ליקויים ובוודאי לא ליקויים חמורים.

עיקר טענות המשיב

המשיב טען כי בדיקה שנערכה העלתה כי לעוררת גירעון בהון החוזר וגירעון בנכסים נטו לשימוש לפעילות. לפיכך, הציונים שניתנו לה בשנים 2018-2019 הם 13 ו-28 מתוך 100, ומצויים ברמת איתנות הנמוכה ביותר במדרג של 4 רמות, כמפורט בנוהל. המשיב טען כי העוררת לא הפרישה כספים לפנסיה לעובדת אחת מתוך 8 עובדי הוראה (שיעור של 13%).

לעוררת מוסדות חינוך אחרים שאושר לתקצבם לשנה"ל תשפ"ב. יחד עם זאת, לא ניתן לאפשר לעוררת להרחיב את פעילותה בפתיחת מוסדות חדשים. משהתעורר חשש לאיתנותה הפיננסית של העוררת, סורבה הבקשה להעניק לעוררת רישיונות למוסדות חדשים עד להוכחת שיפור ניכר בהתאם לנהלי המשיב.

המשיב הפנה למסגרת הנורמטיבית הרלוונטית במתן אישור לפתיחת מוסד חינוך חדש, ובאופן פרטני בכל הנוגע למבחני האיתנות הפיננסית בהם מוסד חינוך צריך לעמוד. המשיב הצביע על התכלית הקשורה בחובה להבטיח את איתנותו הפיננסית של גוף מתוקצב בכספי ציבור, כאשר גוף שאינו נושא בהוצאות פעילותו, לא משלם לעובדיו שכר וזכויות כמתחייב על פי דין, חשוף לתביעות עובדי הוראה וחשוף לגירעון עד כדי סכנה ממשית לקיומו או לפשיטת רגל ופירוק. פירוק מוסד לימודי אשר מתרחש במהלך שנת לימודים פוגע באופן חמור בתלמידים.

תקנה 3(א)(6) לתקנות חינוך ממלכתי (מוסדות מוכרים) תשי"ד-1953 מטילה חובה על מוסדות מוכרים ובעליהם לשלם את שכר עובדי ההוראה ועובדי השירות המועסקים במוסד "לפי השיעורים והכללים הנהוגים במוסדות חינוך רשמיים". חובה זו לא תלויה בשאלה אם הגוף מתוקצב אם לאו. הובהר בתגובה כי הביקורת נערכת באמצעות מיפוי צוות ההוראה, יצירת סימולציית שכר לעובדים, וכאשר מזהים פערים בולטים, נערך על ידי רו"ח דו"ח ביקורת אשר מועבר לתגובת הגוף המבוקר. נטען כי לאורך הליך הביקורת ניתנת זכות טיעון ותגובה לגופים המבוקרים וטיוטת הדו"ח מועברת אף היא להתייחסות טרם קבלת החלטה.

המשיב מפנה לדו"ח מיום 30.6.2021, בו עלו הממצאים הבאים:

- (1) לבעלות גירעון בהון חוזר בסך של 362,945 ₪ המהווה כ-114% מהמאזן וכ-34% ממחזור ההכנסות של הבעלות בשנת 2019.
- (2) לבעלות גירעון בנכסים נטו לשימוש לפעילות בסך של 410,982 ₪ המהווה כ-38% ממחזור ההכנסות של הבעלות בשנת 2019.
- (3) בהתאם לנוהל של משרד החינוך בנושא איתנות פיננסית הציונים הם 13 ו-28 מתוך 100 בהתאמה לשנים 2018 ו-2019.
- (4) נמצא כי ל-1 מתוך 8 עובדים לא בוצע הפרשה לקרן הפנסיה.

לאור הממצאים נדחו שתי הבקשות שהגישה העוררת לקבל רישיונות לשני גנים חדשים. המשיב טען כי לנוכח ממצאי הדו"ח, לא ניתן להבטיח שהעוררת מסוגלת להתרחב ולפתוח מוסדות חינוך חדשים ולכן החלטת המנכ"ל סבירה ומצויה במסגרת סמכותו לפי חוק הפיקוח על בתי ספר, תשכ"ט-1969 (להלן: "חוק הפיקוח") והנהלים.

השלמת טיעון מטעם העוררת

ביום 13.12.2021 הגישה העוררת בקשה להשלמת טיעון ואסמכתאות וטענה כי המשיב לא בחן את מצב האיתנות הפיננסית שלה לשנת 2020, אלא הסתמך על דו"ח לשנת 2019. לטענת העוררת, סימולציה נוספת וחדשה שנערכה ליום 1.12.2021 העלתה כי דירוג העוררת עומד על כ-51.94% ומגמת השיפור נמשכת, כך שהדבר מאפשר פתיחת מוסדות חדשים לפי המבחנים שהמשיב קבע.

דיון והכרעה

ביום 16.12.2021 קיימה הוועדה דיון בנוכחות נציגי העוררת ונציגי המשיב. לאחר ששמענו את טענות הצדדים, ולאחר שחזרנו ועיינו בכתבי הטענות מטעמם, החלטנו לדחות את הערר ולהלן נימוקי החלטתנו.

המבקש להקים ולנהל מוסד חינוכי חייב על פי חוק לקבל רשיון ממוסד החינוך להפעלתו. כך נקבע בסעיף 3 לחוק פיקוח:

(א) "לא יפתח אדם בית ספר ולא יקיימו אלא אם יש בידו רשיון לפי חוק זה ובהתאם לתנאיו ולא יפרסם אדם פתיחת בית ספר אם אין עליו רשיון כאמור (להלן-רשיון)".

מבקש הרשיון נדרש לפנות בבקשה למשרד החינוך ולצרף לבקשתו פרטים הנדרשים על פי חוק. הבקשה נבחנת על ידי אגף לחינוך מוכר שאינו רשמי במשרד החינוך בהתאם להוראות חוק הפיקוח, לתקנות פיקוח על בתי ספר (בקשה לרשיון) התש"ל – 1970, לכללי פיקוח על בתי ספר (מבחנים למתן רישיונות), התשל"א-1971 ולנוהלי משרד החינוך. בין היתר יש צורך לקבל אישור של משרד הבריאות, להוכיח כי מתקיימת רמה נאותה של תכנית לימודים, הכשרת סגל, מבני בית הספר והגישה אליהם, לעמוד בתנאי בטיחות הנדרשים ולהראות בסיס כספי לקיומו של בית הספר (ר' בין היתר סעיפים 4-6 לחוק הפיקוח).

סעיף 9(א) לחוק הפיקוח, קובע כדלהלן:

(א) לא יתן המנהל הכללי רשיון אלא אם הוא סבור כי תובטח רמה נאותה בהתאם לתקן ולנהוג בסוג בית-הספר שהבקשה מתייחסת אליו בעניינים המפורטים להלן:

(1) תכנית הלימודים, מערכת השיעורים ומשך הלימודים.

(2) הכשרתם וכשרם המקצועי של סגל עובדי החינוך.

(3) מבני בית-הספר והגישה אליהם, החצר, מספר הכיתות וחדרי-הלימוד, הספח והשירות.

(4) תנאי הבטיחות בבית-הספר.

(5) הריהוט והציוד של בית-הספר.

(6) **הבסיס הכספי לקיום בית-הספר.**

(ב) במתן החלטתו בדבר העניינים המפורטים בסעיף קטן (א), יתחשב המנהל הכללי בסוג בית הספר ובגילם וצרכיהם של התלמידים – הכל בהתאם לכללים שהתקין שר החינוך והתרבות בהתייעצות עם ועדת החינוך והתרבות של הכנסת.

(הדגשה לא במקור)

חובת הפיקוח המוטלת על משרד החינוך היא חובה בעלת חשיבות עליונה. בדרך זו הוא מבטיח הן את שלומם הפיזי של התלמידים המבקשים ללמוד במוסד החינוכי המבקש רשיון, הן את שלומם הנפשי והן את תכלית שהייתם במוסד החינוכי, קרי, רכישת השכלה, רכישת כישורי לימוד, רכישת כישורים חברתיים ועוד כיוצא באלה. החובה להבטיח את עמידתו של המוסד החינוכי בתנאים הנדרשים לפי חוק הפיקוח מוטלת על המוסד החינוכי עצמו. חובת הפיקוח מוטלת על משרד החינוך ונקבע בפסיקה כי יש להקפיד הקפדה יתרה על קיומם של תנאים אלה.

לפי כללי הפיקוח על בתי הספר (מבחנים למתן רישיונות) תשל"א-1971 על מוסד חינוך לעמוד במספר מבחנים בהיבט הכספי. עמידה על דרישת האיתנות הפיננסית רלוונטית לרמת החינוך הנאותה ולתנאים הנדרשים להבטחתה (ר' עמ"ן (מחוזי י-ם) 56970-11-15 **אלקנאן לחינוך בע"מ נ' מנכ"לית משרד החינוך** (נבו 4.1.2016)). התכלית הכספית נועדה להבטיח הוראה נאותה וכן אי פגיעה בתלמידים בעת קושי כלכלי בו ימצא מוסד חינוך, במהלך שנת לימודים.

ועדת הערר עמדה על חשיבות מבחן האיתנות הפיננסית, שמעוגנת בסעיף 9(א)(6) לחוק הפיקוח, כחלק מהליך בחינת הבקשה לרשיון:

"דרישה זו נועדה להבטיח כי למוסד החינוכי האמצעים הכספיים לקיים את מטרותיו החינוכיות, ואת היכולת לעמוד במחויבויות לפי תנאי הרשיון. בנוסף, נועדה בחינה זו כדי להבטיח את המשך קיומה התקין של כלל מערכת החינוך, לבל תיקלע למצב שבו לא תוכל לתפקד בשל קשיים כלכליים של מוסדות החינוך המספקים את החינוך הנדרש לילדים אלו."
(ערר 124/16 **אגודת הנשים הנוצריות בירושלים נ' משרד החינוך**, להלן: **"עניין אגודת הנשים"**).

בחינה זו מיושמת באמצעות המבחנים שקבועים בנוהל איתנות פיננסית:

"נוהל האיתנות הפיננסית יוצר הכוונה ברורה של שיקול הדעת של משרד החינוך עת הוא בא לשקול את האיתנות הפיננסית של מבקש רשיון. קיומו של נוהל מבטיח כי הפעלת שיקול הדעת תהיה מובנית, אחידה, שוויונית, וניתנת לבחינה לאחר מעשה, הן בידי ועדה זו והן בידי ערכאות נוספות, ככל שהדבר יידרש. ניתן אף לומר, כי ככל שהמשרד יפעל בהתאם לנוהל זה, הנטייה תהיה להכיר, לפחות כנקודת מוצא, בתוצאת בחינה זו כהחלטה תקינה (דפנה ברק ארז, משפט מינהלי, הוצאת לשכת עורכי הדין, 2010, עמ' 248...)." (עניין אגודת הנשים).

על אף ההכרה ביתרונות הבחינה בהתאם לנוהל, ועדת הערר קבעה בעניין אגודת הנשים, כי אין בכך סוף פסוק, וכי על המשיב מוטלת החובה להפעיל שיקול דעת בכל מקרה לגופו:

"ואולם, אין בקיומו של נוהל איתנות פיננסית כדי לפתור את המשיב מחובתו שבדין לבחון כל מקרה לגופו (ברק-ארז, שם, עמ' 250). בוודאי שאין בכך כדי למנוע ממנו לקבל החלטה, במקרה פרטני, ולפיה אף שמבקש רשיון עמד בסף הניקוד, הרי שאין להעניק לו רשיון, בשל כך שאין לו את האיתנות הפיננסית הנדרשת כדי לקיים את פעילותו - וכלשון החוק: אין לו את הבסיס הכלכלי להבטיח פעילות זו.

במקרה שלנו, נוהל איתנות פיננסית עצמו קובע כי ההכרעה הסופית תהיה בכל מקרה לגופו. מצאנו לנכון להעיר כי אמירה זו היא כללית ביותר, וככל שייעשה שימוש תדיר בה, אף עשויה לאיין את התועלת שבעצם קיומו של נוהל איתנות

פיננסית. מכאן שיש מקום לבחון הכוונה של שיקול הדעת גם במקרים של סטייה משיטת הניקוד, ולו בקביעת פרמטרים כלליים לסטייה כזו. בהיעדר פרמטרים כאלו, כל שנותר לנו הוא לבחון כל מקרה לגופו, על מנת להבטיח כי הוא אכן מקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה מהכלל הבסיסי, של שיטת הניקוד." (עניין אגודת הנשים).

בענייננו, כאמור לעיל, בבחינת הנתונים של העוררת, זו קיבלה ציונים ביחס לשנים 2018-2019 : 13 ו-28 (בהתאמה) מתוך 100. בנוסף התברר כי העוררת לא הפרישה כספים לפנסיה לעובדת אחת מתוך 8 עובדי הוראה (שיעור של 13%). לעוררת גירעון בהון חוזר בסך של 362,945 ₪ המהווה כ-114% מהמאזן וכ-34% ממחזור ההכנסות של הבעלות בשנת 2019, וגירעון בנכסים נטו לשימוש לפעילות בסך של 410,982 ₪ המהווה כ-38% ממחזור ההכנסות של הבעלות בשנת 2019.

העוררת לא הכחישה את הנתונים האמורים והטענה המרכזית שהעלתה במסגרת הערר היא שלא נבחנו הנתונים לשנת 2020. אולם, כעולה מטענת ב"כ המשיב בדיון, נתונים אלה לא הוגשו במסגרת הבקשה המקורית שהגישה העוררת:

"... כאשר אנחנו בודקים איתנות פיננסית, במקרה הזה, באמת בדקו את הדו"חות של 2018, 2019. במסגרת הזאת, שבעלות מגישה את הדו"חות האלה, יש לה אפשרות וולנטרית להגיש את הדו"חות של 2020. הבעלות לא עשתה את זה כשהיא הגישה את הדו"חות עצמם ואנחנו לא, ואנחנו באמת לא ראינו את הדו"ח של 2020 ...
... הדו"ח של 2020 צורף לראשונה לערר עצמו".
(ר' עמ' 8 לפרוטוקול הדיון).

עם זאת ומעבר לנדרש, המשיב בחן גם את הנתונים של העוררת בהתאם לדו"ח לשנת 2020 שהוגש כאמור במסגרת הערר ונמצא כי הציון שעולה מדו"ח זה לאחר בדיקתו הוא 33.33 נקודות, ברמה 3, רמת איתנות שמוגדרת בנוהל כנמוכה, ולא ציון של 50.5 נקודות כפי שטענה העוררת (שאף ציון זה מצוי ברמת איתנות 3 שמוגדרת כנמוכה).

לאיתנות הפיננסית הנמוכה של העוררת מתווספת עובדה נוספת, שהעוררת לא חולקת עליה, לפיה לא הופרשו כספי פנסיה לאחת מהעובדות. ב"כ העוררת טען בדיון כי העובדת שלא הופרשו לה כספים לפנסיה לא שיתפה פעולה והעוררת הייתה צריכה לפתוח בעצמה קופה ונטען כי לא מדובר בכשל מערכתי (עמ' 3 לפרוטוקול הדיון). נציין כי גם אם מדובר בכשל נקודתי כנטען על ידי העוררת, מדובר בנתון שמתווסף לדירוג הנמוך שניתן לעוררת על בסיס הדו"חות הכספיים לשנים 2018 עד 2020 ולא ניתן להתעלם מהתמונה הכוללת שמשקפת מההתנהלות הפיננסית של העוררת.

נבהיר כי הניקוד הנמוך שניתן לעוררת המלמד על איתנות פיננסית נמוכה לא הוביל לביטולם של הרישיונות הקיימים שניתנו לעוררת, אך המשיב החליט למנוע את התרחבות פעילותה של העוררת על דרך של פתיחת שני גני ילדים חדשים. ב"כ המשיב הבהירה כי ככל שהאיתנות הפיננסית תעלה, ניתן יהיה לבחון התרחבות העוררת למוסדות חדשים אולם לא במצב הקיים:

"כרגע אנחנו רוצים לשקם הקיים לא ייפגע והתרחבות יתר במצב שהיא חלשה, מבחינה פיננסית, עלול להוביל למצב של פגיעה גם במה שיש. אז זה מה שמוביל אותנו." (עמ' 9 לפרוטוקול הדיון).

ב"כ העוררת טען כי מכיוון שהבעלות מאוד קטנה, הרחבת הפעילות וקבלת רישיונות לגנים נוספים יסייעו לה להתחזק מבחינה פיננסית (ר' בעמ' 17 לפרוטוקול הדיון). הוועדה לא תוכל לקבל טיעון זה. הרחבת הפעילות משמעותה לא רק הגדלת תקצוב אלא גם גידול בהוצאות והרחבת הפעילות הפיננסית של כלל הגנים שיתופעלו על ידי העוררת. הנתונים הפיננסיים מלמדים על בעייתיות באופן הפעילות הנוכחית של העוררת בהפעלת 3 גנים ברשיון, ואין כל בטוחה כי פתיחת הגנים החדשים והרחבת הפעילות הקיימת תוביל את העוררת למצב פיננסי אחר, טוב יותר מהמצב הקיים. המצב הקיים מלמד על המצב אליו הגיעה העוררת בניהול של הגנים הקיימים ובטיעון שמציגה העוררת כאמור היא לא מפרטת, מנמקת ומבססת כיצד מצבה הפיננסי ישתפר על דרך של פתיחת גנים חדשים, על כל המשתמע והכרוך בכך. כך או כך, החלטת המשיב שלא לאפשר פתיחת גני ילדים נוספים בהתבסס על איתנותה הפיננסית הנוכחית של הבעלות, ולאחר שגם נבחנו הדו"חות הכספיים לשנת 2020, שצורפו לערר, המלמדים אף הם על איתנות פיננסית נמוכה, הינה סבירה ותואמת את האמור בנהלי המשיב.

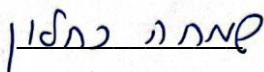
סיכומם של דברים, ההחלטה שלא להעניק לעוררת שני רישיונות חדשים בהתבסס על נתונים המלמדים על איתנות פיננסית נמוכה, היא סבירה והעוררת לא הצביעה בנסיבות העניין על עילה שתצדיק לחרוג בעניינה מן הקבוע בנהלי המשיב או על עילה שתצדיק את התערבותנו בשיקול הדעת המקצועי של גורמי המקצוע במשיב.

החלטתנו ניתנת בשים לב לכך שהגם שציון האיתנות הפיננסית של העוררת נמוך, לא נשללו הרישיונות הקיימים של העוררת, אולם לא נוכל לחייב את המשיב לאפשר לעוררת להתרחב על דרך של קבלת רישיונות נוספים בנסיבות אלה.

לנוכח האמור החלטנו לדחות את הערר.
אין צו להוצאות.

זכות ערעור לפי סעיף 14 לחוק הפיקוח לבית המשפט לעניינים מינהליים בהתאם לתקנות בתי משפט לעניינים מינהליים (סדרי דין) התשס"א-2000.

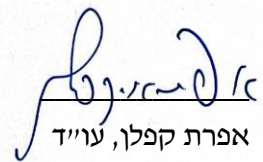
ניתן היום, י"א בתשרי תשפ"ג, 6.10.2022.

שמחה כחלון
חברת ועדה

מיטל קורקוס, עו"ד
יו"ר הועדה

אפרת קפלן, עו"ד
חברת ועדה